

Иван Вазов

Звукове

Звуци сладки до мен стигат
в тоя нощни час свети
и в душата ми повдигат
цял ройсладостни мечти.

Болно струните сърдечни
тръпнат и изпуцат вик,
чудни спомени далечни
жив изново взимат лик.

О, млъкнете, звуци мили!
Не намирам веч покой!
Спят долове, спят могили-
А аз плача, боже мой!

Пловдив, 1881

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Надежда Владимирова, Мартин Митов, Словото; Емигиол Османова,
Пловдивски университет, септември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5149>]